

[Indenrigsministeren]

Men det afgørende er, at man er opmærksom på, at man kan ikke gøre det op: Hvem er tabere – og hvem er vindere? For det er en primitiv, statisk betragtning. Det skulle gerne være sådan, at alle er vindere.

Når vi f.eks. diskuterer reduktion på personskattesiden og man postulerer, at det godt kan betyde, at vi får en vækst i Danmark via lavere personskat, skulle det gerne være på samme måde her: at øget motivation til investering i infrastrukturer betyder, at alle i virkeligheden bliver vindere, så selv de kommuner, der i lovforslaget er beskrevet som umiddelbare, de kommuner, der har et tab på omlægningen, også i den dynamiske udvikling bliver vindere, altså at alle egentlig er vindere og der ikke er nogen tabere.

Hr. Klaus Hækkerup taler noget om, at det nok er politisk bestemt, hvilke kommuner der er vindere, og hvilke der er tabere, altså den betragtning med, at dér, hvor der er socialdemokrater, er det nok et særligt mål at skade kommunerne. Til det vil jeg blot sige, at den tankegang må stå for hr. Klaus Hækkerups egen regning. Det er ikke en tankegang, jeg forstår.

Når jeg ser lovforslaget, må jeg konstatere, at kommuner som Albertslund, Ishøj, København, Herlev, Glostrup, Ballerup og Hillerød umiddelbart har en fordel af forslaget. En kommune som Vallensbæk taber her og nu. En kommune som Lejre taber her og nu. Der er altså ikke noget politisk spil i det. Men det siger måske noget om den måde, hr. Klaus Hækkerup mener at man skal lovgive på, at man overhovedet kan få den tanke.

Hr. Klaus Hækkerup er også inde på pensionister, der ønsker at bo i deres sommerhus – selv om det er et delområde – og spørger, hvorfor vi ikke har taget det med ind, når vi skal ændre på byrdefordelingen mellem kommunerne.

Jeg vil gerne sige, at da vi gennemførte loven om, at pensionister, der havde haft deres sommerhus i mere end 8 år, kunne tage ophold i sommerhuset, gav jeg kommunerne det tilsagn, at hvis det skulle give særlige byrder for kommunerne, så måtte vi kigge på det.

Nu er der blot det ved det, at lovforslaget om pensionister har til hensigt at sikre, at de, der ikke, når de er blevet pensionister, har råd til både at have sommerhus og helårsbolig –

det er problemet, hr. Klaus Hækkerup, at der findes mennesker, der som pensionister ikke har råd til både at have sommerhus og helårs-hus – den kategori af borgere har ikke haft noget valg; de har været tvunget til at sælge deres sommerhus, selv om det var dér, de ønskede at bo i deres alderdom. De måtte blive på 3. sal på Østerbro, selv om ryggen knirkede om kap med trappen, når de gik op til 3. sal. Det er det, der er ændret. Nu har også folk, der ikke har råd til både at have helårs-hus og sommerhus i deres alderdom, mulighed for at bosætte sig i sommerhuset.

Her vil jeg gerne sige, at vi kender talmaterialet. Hvis det er en almindelig folkepensionist, der er tilflytter i et sommerhus, har kommunen umiddelbart en nettofordel, for det beløb, der følger med i indkomstudligningen, overstiger de gennemsnitlige udgifter. Skønnet ligger omkring 17.000 kr. Det er det provenu, en kommune umiddelbart har pr. år, når en pensionist flytter adresse til sommerhuset i kommunen. Men skulle der vise sig at være et problem, har jeg sagt, at så tager vi det op, når problemet tegner sig, men heller ikke før.

Selskabsskatten er hr. Klaus Hækkerup inde på. Ja, skulle man gøre noget rigtigt med selskabsskatten, skulle man også fordele den. Den skulle være med i udligningen af indkomster. Hvis hr. Klaus Hækkerup mener, det er en god idé, er jeg meget lydhør for, at man gør det, for man kan godt sige, at det er urimeligt, at der er kommuner, der har hele fordelene. Københavns Kommune f.eks. har en fordel i størrelsesordenen 300-400 mio. kr. pr. år ved, at så mange har hovedsæde i København. Selv om indtægterne kommer ude i det ganske land, afleveres det største provenu i København. Man kunne godt spørge, om man ikke også her kunne fordele det på landsplan. Jeg er meget lydhør over for et sådant forslag.

Der er flere, der har været inde på aktivitetsfremmende bloktilskud. Her har vi et meget, meget stort materiale. Vi må iværksætte nye analysearbejder. Vi har et meget stort materiale, og det har vi for 1984, 1985, 1986 og frem til 1987, hvor vi gik bort fra sociale refusioner. Vi har 5 års erfaring i, hvordan det er uden refusioner, og vi har en lang erfaring før 1987 med, hvordan det var med refusioner: Hvad det var, Folketinget sagde; hvorfor man ville ud af det; hvorfor man ville fjerne spekula-